

от вида "Предметите *a* са повече от предметите *b*": "Има повече кучета, отколкото котки."), а също и в това, че номиналистическият език е толкова претрупан, че неговото приемане става спирачка за развитието на науката, лишава я от мощните евристически възможности (подч. от мен)" (Горски, 1981, с. 268).

6.8.2. Езикът на Къналиев (1978^a, 1978^b, 2005), Цонев (1980, 1983, 1997) и други номиналистически работи по **T1** и **T2** е хаотичният **L(σT)**, който *не различава* обектен език и метаезик. Примери на обектен език са: $Q_c(G^{(1)}), \gamma_1^{(1,2)}, \gamma_2^{(1,2)}, \Gamma^{(1,2)} = \{\gamma_1^{(1,2)}, \gamma_2^{(1,2)}\} 2\mathbf{mu}(\gamma_1^{(1,2)}), 3\mathbf{mu}(\gamma_2^{(1,2)}), Q_c(G^{(2)}), \gamma_1^{(2,1)}, \gamma_2^{(2,1)}, \gamma_3^{(2,1)}, \Gamma^{(2,1)} = \{\gamma_1^{(2,1)}, \gamma_2^{(2,1)}, \gamma_3^{(2,1)}\}, 0.09\mathbf{mu}(\gamma_1^{(2,1)}), 0.14\mathbf{mu}(\gamma_2^{(2,1)}), 0.16\mathbf{mu}(\gamma_3^{(2,1)}), \Gamma = \{\gamma_1^{(1,2)}, \gamma_2^{(1,2)}, \gamma_1^{(2,1)}, \gamma_2^{(2,1)}, \gamma_3^{(2,1)}\}$. Примери на метаезик са: $A^{(1,2)}, n(A^{(1,2)}), \bar{x} \stackrel{\text{det}}{=} \frac{\sum_{i=1}^I x_i f_i}{\sum_{i=1}^I f_i}, \bar{x}(A^{(1,2)}), A^{(2,1)}, n(A^{(2,1)}), \bar{x}(A^{(2,1)}), A, n(A), \bar{x}(A)$.

Името на смесите на обектен език и метаезик (а също и на смесите на метаезици от различни нива) е *семантически парадокс* (= безсмислица). Смесите на езици от различни нива, които са налице в номиналистически работи по **T1** и **T2**, са от типа на прословутия семантически парадокс "Лъжец" на Евбулид (V в. пр. Хр.).

Безсмислицата на Евбулид е убила Филит:

"Странниче, аз съм Филит; мен ме уби парадоксът, който в безсънната нощ аз не можах да реша"¹⁰.

Следва продължение в бр. 1/2007 г.

Приета за печат на 5.04.2006 г.

ЦИТИРАНА ЛИТЕРАТУРА:

- Аврамов, А., Л. Станев (1983). Промислена статистика с основи на общата теория на статистиката, Наука и изкуство, С.
 Аристотел (1934). Метафизика, кн. V. М., Л.
 Ешкенази, А. (1968). Логиката на спора като основа на теорията на доказателствата, Философска мисъл, кн. 2.

¹⁰ Епитафията е на Филит от остров Кос (340-285 г. пр. Хр.), вж.: Ешкенази (1977, с. 26).